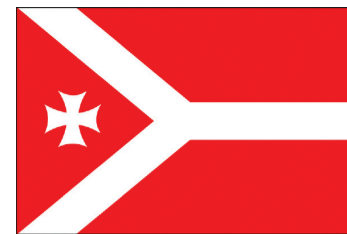




საშურის მოახბა



№1 (283)

1 თებერვალი, ორშაბათი, 2021 წელი

- კორონავირუსი -

ჩვენს მუნიციპალიტეტში ორიათასამდე ინფიცირებული, 1600 - გამოჯანმრთელებული და 35 გარდაცვლილია

ერთი წელი გავიდა, რაც კაცობრიობა სრულიად ახალმა მოვლენამ, რომელსაც „კოვიდ-19“ ეწოდა, ისეთი გამოწვევების წინაშე დააყენა, რომელიც პლანეტას შუა საუკუნეების შემდეგ აღარ უნახავს. თუმცა, არა - მეოცე საუკუნის ოცდაათიან წლებში ე.წ. „ესპანკამ“ შეუტია მსოფლიოს და მილიონობით სიცოცხლეც წაიღო. ახლა კი, აგერ, ერთი წელია ვებრძვით ამ საშინელ ვირუსს



და მიუხედავად იმისა, რომ მისი საწინააღმდეგო ვაქცინაცია დაიწყო, ჯერ კიდევ დადასტურებულად ჭირს პროგნოზის გაკეთება, როდის დასრულდება ვირუსის შემოტევა. მილიონზე მეტი დაინფიცირებული და ორ მილიონზე მეტი გარდაცვლილი - ასეთია დღეს მსოფლიო სტატისტიკა. მართალია, ჯანმრთელობის დაცვის მსოფლიო ორგანიზაცია უკვე იმედიანადაა და ამბობს კიდევ, რომ გვირახის ბოლოს სინათლე გამოჩნდა, მაგრამ არც იმას გამორიცხავენ, რომ ე.წ. „მესამე ტალღაც“ აგორდეს.

ჩვენი ხელისუფლებისა და მართლაც გმირი ეპიდემიოლოგების ერთობლივმა მცდელობამ საქართველო ამ ვირუსის პირველ ტალღას გადაარჩინა. უფრო მეტიც: ეს პატარა ქვეყანა მაგალითიც კი გახდა მთელი მსოფლიოსთვის, თუ როგორ უნდა ებრძოდათ ამ ვირუსის წინააღმდეგ. სამწუხაროდ, ვირუსის მეორე ტალღა უფრო მძლავრი შეტევით გამოიჩინა, ამას დაემატა მასის ნიჰილისტური განწყობა და შედეგიც მივიღეთ - ათასობით დაინფიცირებული და ათეულობით გარდაცვლილი. ჩვენი მუნიციპალიტეტის თითქმის შემოდგომამდე ინარჩუნებდა „მწვანე ზონის“ სტატუსს, თუ არ ჩავთვლით სოფელ ხიდისყურში დაფიქსირებულ ერთადერთ შემთხვევას, მაგრამ სექტემბრიდან ვითარება

რადიკალურად შეიცვალა. რა ვითარებაა დღეს ამ მხრივ? ამ კითხვაზე, საშურის საზოგადოებრივი ჯანდაცვის ცენტრის დირექტორი დავით ჩიქოვანი გვაპასუხობს: დღეისათვის, აღნიშნა მან ჩვენთან საუბარში, - მუნიციპალიტეტში ორიათასამდე ინფიცირების შემთხვევა დაფიქსირდა, აქედან აქტიური 212-ია, გარდაცვლილი კი 35. გამოჯანმრთელებულთა რიცხვი 1600-ია, ვირუსის დიაგნოსტიკა ტარდება როგორც ჩვენთან, ასევე რეფერალურ საავადმყოფოში, დიაგნოსტიკა ხდება როგორც სწრაფი, მარტივი ტესტით (ანტიგენზე), ასევე ე.წ. „პისიარ“ ტესტით, რომელიც ლუგარის ლაბორატორიაში იგზავნება. ორივე შემთხვევაში ცდომილება, თითქმის მინიმუმამდეა დაყვანილი. განასაკუთრებით, თუ პაციენტი დროულად მოვა(თუ აქვს სიმპტომი, ან კონტაქტთან ხუთ დღეზე ნაკლები არ არის გასული), აღსანიშნავია, რომ დიაგნოსტიკა უფასოა. მთავრობის №975 განკარგულებით, გეგმიურ ტესტირებას ექვემდებარება (14 დღეში ერთხელ) შსს-ს თანამშრომლები, ბავშვთა სახლების მომსახურე პერსონალი, სასულიერო პირები, დიალიზზე მყოფი პაციენტები. დღეიდან მათ რიცხვს პედაგოგებიც დაემატებიან, ამ ჯგუფების დიაგნოსტიკა „პისიარ“ ტესტით ხდება. სწრაფ და მარტივ დიაგნოსტიკას კი ტაქსის, სამარშრუტო ტაქსების მძღოლები, სამეურნეო ბაზრის მუშაკები ექვემდებარებიან. ნებისმიერი პაციენტის მონაცემები, რომელსაც დადებითი პასუხი ამოუვა, იგზავნება ერთიან ბაზაში და შედის სპეციალურ პროგრამაში. მას იმ დღეებზე უკავშირდება ოჯახის ექიმი და გადადის მისი მეურნეობის ქვეშ. გართულების შემთხვევაში კი ხდება პაციენტის ჰოსპიტალიზაცია. დღეისათვის, კოვიდპაციენტებს ჩვენს მუნიციპალიტეტში „გორმედი“ და რეფერალური საავადმყოფოები ემსახურებიან, სადაც მათთვის შესაბამისი აპარატურით აღჭურვილი სპეციალური განყოფილებებია მოწყობილი. სხვათა შორის, სასიხარულოა, რომ ვირუსის პიკმა გადაიარა და ამის დასტური თუნდაც „გორმედის“ ფაქტია, სადაც ორი განყოფილებიდან მხოლოდ ერთი ფუნქციონირებს, რადგან პაციენტების რიცხვმა იკლო, თუმცა ეს სრულებითაც არ გვაძლევს დამშვიდების უფლებას და ვიდრე ვაქცინაცია დაიწყება, კიდევ ერთხელ მოუწოდებთ მოსახლეობას გამოიჩინონ თვითშეგნება. დაიცვან დისტანცია, ატარონ პირბადე და მოერიდონ დიდ თავყრილობებს-აღნიშნა საუბრის დასასრულს ბატონმა დავითმა.



- სკოლა -

გვირახის ბოლოს სინათლე გამოჩნდა - სწავლა დაიწყო

დღეიდან სასწავლო პროცესი სკოლებში დიდი ქალაქების გარდა, საკლასო ოთახებში წარიმართება. თუ როგორ ხდება ჩვენი მუნიციპალიტეტი და საგანმანათლებლო რესურსცენტრი სწავლის დასაწყისს, როგორ იცავს უსაფრთხოების ნორმებს, ამ და სხვა საინტერესო საკითხებზე, საშურის საგანმანათლებლო რესურსცენტრის უფროსი ზვიად გოგუაძე საუბრობს:

- პირველი თებერვლიდან, როგორ რეჟიმში წარიმართება სასწავლო პროცესი ჩვენს მუნიციპალიტეტში?

- საქართველოს პრემიერ-მინისტრთან არსებული საკოორდინაციო საბჭოს გადაწყვეტილების გათვალისწინებით, საშურის მუნიციპალიტეტის ყველა ზოგადსაგანმანათლებლო დაწესებულებაში, სასწავლო პროცესი 2021 წლის 1 თებერვლიდან უნდა გაგრძელდეს პირისპირ სწავლების რეჟიმში, საკლასო ოთახებში. მიუხედავად ამისა, განათლების, მეცნიერების, კულტურისა და სპორტის სამინისტროს შემუშავებული აქვს სარეკომენდაციო სტენარები მოსწავლეებისა და მათი მშობლების ინტერესების მაქსიმალური დაკმაყოფილების მიზნით, რომელიც დაიცავს თითოეული მოსწავლის განათლების უფლებას თანასწორად, ამავდროულად, დაცული იქნება მასწავლებელთა და მოსწავლეთა უსაფრთხოება და ჯანმრთელობა. კერძოდ:

1. იმ შემთხვევაში, თუ რომელიმე კლასის/კლასების მოსწავლეთა და ამ კლასის/კლასების მასწავლებელთა სრული შემადგენლობა წერილობით დადასტურებს თანხმობას და მზაობას სინქრონულ/ასინქრონულ სწავლების მოდელზე გადასვლასთან დაკავშირებით, რეკომენდებულია ეს კონკრეტული კლასი/კლასები გადავიდნენ სინქრონულ/ასინქრონულ სწავლების რეჟიმზე. დანარჩენი საკლასო ჯგუფებისთვის სკოლა დასწრებით სწავლე-



- ბას აგრძელებს;
2. კონკრეტული კლასის/კლასების სინქრონულ/ასინქრონულ სწავლებაზე გადაყვანა შესაძლებელია იმ შემთხვევაშიც, თუ სურვილს და მზაობას გამოთქვამს აღნიშნული კლასის ყველა მასწავლებლებელი და მოსწავლეთა მშობლების 60% მაინც;

(დასასრული II გვერდზე)

- სკოლა -

გვირაბის ბოლოს სინათლე გამოჩნდა - სწავლა დაიწყო

(დასასრული)

3. იმ შემთხვევაში, თუ სკოლის ადმინისტრაცია მოსწავლეთა დაბალი დასწავლების გამო, მშობლების მოთხოვნით გადაწყვეტს სკოლის სრულად დისტანციურ სწავლებაზე გადაყვანას, სკოლა დასაბუთებული შუამდგომლობით სემესტრის ბოლომდე ან/და სხვა კონკრეტული ვადის მითითებით მიმართავს საქართველოს განათლების, მეცნიერების, კულტურისა და სპორტის სამინისტროს სკოლის დისტანციურ სწავლებაზე გადაყვანასთან დაკავშირებით;

4. იმ შემთხვევაში, თუ სკოლაში მოსწავლეს, მასწავლებელს, ადმინისტრაციის წარმომადგენელს, ტექნიკურ პერსონალს ან მათ ოჯახის წევრს/კონტაქტში მყოფ პირს დაუდასტურდა კოვიდი, ასეთ შემთხვევაში, სკოლა მოქმედებს საქართველოს ოკუპირებული ტერიტორიებიდან დევნილთა, შრომის, ჯანმრთელობისა და სოციალური დაცვის მინისტრის 2020 წლის 29 მაისის №01-227/ო ბრძანების 37-ე დანართით დადგენილი რეკომენდაციების შესაბამისად. იმ შემთხვევაში, თუ კონკრეტულ კლასში/კლასებში რეზიანი მოსწავლეები, რომელთაც არ აქვთ სურვილი გადავიდნენ სინქრონულ/ასინქრონულ სწავლებაზე, სკოლა დეტალურად შეისწავლის



უმცირესობაში მყოფ მოსწავლეთა საჭიროებებს და იმ შემთხვევაში, თუ მოსწავლეს აქვს ინტერნეტთან ან შესაბამის ტექნიკურ აღჭურვილობასთან წვდომის პრობლემა, სკოლამ მოსწავლისთვის/მოსწავლეებისთვის უნდა დააორგანიზოს ყველა საგანში „მინიმუმ“ კვირაში ერთი საკონსულტაციო შეხვედრა. გამონაკლისის შემთხვევაში, მასწავლებელს შეუძლია გამოიყენოს სატელეფონო კომუნიკაცია, ტელესკოლა და სხვა ბეჭდური რესურსები.

5. იმ შემთხვევაში, თუ რომელიმე მასწავლებელი/მასწავლებლები ცხოვრობენ სკოლიდან მოშორებით და შეზღუდვების დაწესებამდე გადაადგილებისთვის სარგებლობდნენ საზოგადოებრივი ტრანსპორტით, მიზანშეწონილია განხილულ იქნას სხვადასხვა შესაძლებლობა:

ა) შემოდებულ იქნეს კონკრეტული საგნის სწავლება დისტანციურად სინქრონულ/ასინქრონული სწავლების ფორმით. ამ შემთხვევაში, შესაძლოა, საჭირო გახდეს საგაკვეთილო ცხრილის ცვლილება და გაკვეთილის დაგეგმვა დღის სხვა მონაკვეთში. ასევე, შესაძლებელია იმ მოსწავლეებმა, რომლებსაც აქვთ ინტერნეტთან წვდომის ან შესაბამისი ტექნიკური აღჭურვილობის პრობლემა, გაკვეთილებზე დასასწრებად გამოიყენოს სკოლის ისტ-ის კაბინეტი;

ბ) სკოლის მიერ დაქირავებულ იქნეს სატრანსპორტო საშუალება, რომელიც უზრუნველყოფს მასწავლებელთა სკოლაში მიყვანასა და უკან დაბრუნებას. თუ სკოლას აღნიშნული მომსახურების შესასყიდად არ აქვს ფინანსური რესურსი, ხარჯების დაფინანსება მოხდება სამინისტროს მიერ კანონმდებლობით დადგენილი წესით;

გ) შესაძლებელია მიმართოთ ადგილობრივ ხელისუფლებას და მოსწავლეთა ტრანსპორტით უზრუნველყოფის პროგრამის ფარგლებში გათვალისწინებულ იქნეს მასწავლებელთა გადაადგილება;

დ) თუ ზემოთ აღნიშნულიდან, სკოლა ვერ სარგებლობს ვერცერთი შესაძლებლობით, სკოლისა და საგანმანათლებლო რესურსცენტრის შეჯერებული პოზიციის საფუძველზე, შესაძლებელია, სამინისტროს თანხმობით, სკოლა გადავიდეს დისტანციური ელექტრონული სწავლების მოდელზე;

ქალაქ ხაშურის საგანმანათლებლო რესურსცენტრი აქტიურად იყენებს სამინისტროს აღნიშნულ რეკომენდაციებს საჭიროებისამებრ.

- რამდენად მზად არიან სკოლები, სასწავლო პროცესი ძველებურ რეჟიმში წარმართონ?

- ქალაქ ხაშურის საგანმანათლებლო რესურსცენტრმა, 2020-2021 სასწავლო წლის მეორე სემესტრის დაწყებამდე განახორციელა სკოლებში არსებული მოცემულობების კვლევა ადამიანური, ფინანსური და მატერიალური რესურსების მზაობის მიმართულებით და შედეგებმა აჩვენა, რომ იმ შემთხვევაში, თუ ეპიდემიოლოგიური სიტუაცია ან მშობლების განცხადებები არ გახდება სწავლების დისტანციურ რეჟიმში გაგრძელების საფუძველი, ყველა ზოგადსაგანმანათლებლო დაწესებულება მზადაა სწავლების საკლასო ოთახებში დასაწყებად.

- რა მოსამზადებელი ღონისძიებები გატარდა ამისთვის, რა ტიპის უსაფრთხოების ზომებია მიღებული?

- 2020-2021 სასწავლო წლის დასაწყისში, როგორც სკოლებში მუნიციპალიტეტის მერიის მიერ განხორციელდა სველი წერტილების რეაბილიტაცია, გარდა ამისა, ზოგადსაგანმანათლებლო დაწესებულებებმა ჯანდაცვის სამინისტროს ყველა რეკომენდაცია შეასრულეს, რაც დადასტურდა შრომის ინსპექციის შემოწმების შედეგებით. მიმდინარე სემესტრისთვის, რესურსცენტრმა სკოლებს გადასცა საჭირო რაოდენობის პირბადეები და სადეზინფექციო კონცენტრატები, რომელიც შეისყიდა სსიპ საგანმანათლებლო და სამეცნიერო ინფრასტრუქტურის განვითარების სააგენტომ. ყველა ზოგადსაგანმანათლებლო დაწესებულებამ დაამტკიცა უსაფრთხოების წესი და მოქმედებენ წესში გაწერილი რეგულაციების შესაბამისად, რაც გულისხმობს ინფიცირების რისკის შემცირებას და პრევენციული ღონისძიებების გატარებას.

- როგორ წარიმართება სასწავლო პროცესი, ვინ იზრუნებს მოსახლეობის უსაფრთხოებაზე?

- სასწავლო პროცესი წარიმართება ეროვნული სასწავლო გეგმით შესაბამისად შინაარსობრივი თვალსაზრისით, როგორც აქამდე მიმდინარეობდა. მოსახლეობის უსაფრთხოებაზე ზრუნვის ვალდებულება, მუნიციპალიტეტის



მასშტაბით, ჯანდაცვის საზოგადოებრივი ცენტრის პირდაპირი ვალდებულებაა, ხოლო ზოგადსაგანმანათლებლო დაწესებულებაში სკოლის ადმინისტრაციის, რესურსცენტრის მხარდაჭერით და საჭიროების შემთხვევაში, სათანადო მონიტორინგით.

- რამდენიმე თვიანი ონლაინ სწავლების შემდეგ, რამდენად მარტივი იქნება სკოლა ჩვეულ რიტმს და სწავლების ფორმას დაუბრუნდეს?

სასწავლო პროცესი 2020-2021 სასწავლო წლის პირველ სემესტრში განახლდა საკლასო ოთახებში და გამოცდილების გათვალისწინებით, არ ვფიქრობ, რომ რთული იქნება. დამოკიდებულია მხოლოდ ეპიდემიოლოგიურ სიტუაციაზე.

თ. ჭავჭავაძის

ხაშურში საქადაქო კულტურის სახლის (ყოფილი რკინიგზის კვების) რეაბილიტაცია მიმდინარეობს

ხაშურის მუნიციპალიტეტის მერის მოვალეობის შემსრულებლის-ზვიად ქურდაძის განმარტებით, სამუშაოები ინტენსიურად მიმდინარეობს. პროექტი დარბაზის სრულ მოწყობას ითვალისწინებს. დამონტაჟდება ახალი სცენა, სკამები, განათება, მოეწყობა გახმობანების სისტემები. ინტერიერი მთლიანად შეიცვლება და თანამედროვე სტანდარტებს უპასუხებს.

პროექტის განხორციელება ხელს შეუწყობს მუნიციპალიტეტის კულტურული ცხოვრების მეტად განვითარებას, რაც ყველა ხაშურელისთვის ძალიან მნიშვნელოვანია.

კულტურის სახლის რეაბილიტაცია ადგილობრივი ბიუჯეტის დაფინანსებით ხორციელდება და მისი ღირებულება 98700 ლარია.

ხაშურის მუნიციპალიტეტის მერიის იურიდიული სამსახურის უფროსის, დავით დვალაძის განმარტებით, კულტურის სახლის რეაბილიტაციის პროცესი გარკვეული პერიოდი შეჩერებული იყო, ვინაიდან წინა ტენდერში გამარჯვებულმა კომპანიამ ვალდებულებებს თავი ვერ გაართვა, რის გამოც, შეუწყდა ხელშეკრულება და სასამართლო დავის შემდეგ, დაეკისრა საჯარიმო სანქციები.

ამჯერად, მიმდინარე სამუშაოების დასრულება აპრილის ბოლოსთვისაა გათვალისწინებული. იმედს ვიტოვებთ, ამ პერიოდისთვის პანდემიის გავრცელების საფრთხეც აღარ იქნება და ხაშურის მუნიციპალიტეტი კულტურულ ცხოვრებას კვლავ აქტიურად შეუდგება, მეტად ღამაზ და კომფორტულ გარემოში.



დრო, როგორც სასურველი რესურსი

ჩვენ, ადამიანები, კაცობრიობის დასაბამიდან ვცდილობთ ევოლუციას, როგორც პიროვნულს, ასევე მეტაფორულს, ცნობიერების - ევოს გაღრმავებას, სულის სიმშვიდეს, შეხედულებებს, გრძობებს, ურთიერთობებს სათუთად ვუფროსილდებით და ხორცს ვასხამთ პიროვნებას, რომელიც არამარტო ჩვენთვის უნდა იყოს მისაღები, არამედ სოციუმთანაც იმდენად სწორად წარმოვაჩინოთ, რომ ჩვენი დეაწლი და მოღვაწეობა დასაფასებელი და კომპეტენტური გავხადოთ. ჩვენი მოვალეობები გამოიხატება იმაში, თუ როგორ აღვიქვამთ სიტუაციას და რა თვალთ ვაფასებთ მას. იყო ადამიანი, ნიშნავს იყო კომპეტენტური კომბინირებული არსება - მშობელი, მეგობარი, დიპლომატი, ხალხის სათავეში მყოფი პირი, რომელიც არამარტო შენს სიცოცხლეზე, არამედ ასეულობით ადამიანის მომავალზე იღებ პასუხისმგებლობას და უზრუნველყოფს მათ, თუნდაც სულიერ სიმშვიდროვს და ეკონომიკურ მდგომარეობას, ეს კი ნიშნავს იმას, რომ შენ ხარ ამ წრეში შუა წერტილი, რომელმაც თანაბრად უნდა მოახდინოს რეაგირება ყველა რადიუსზე. ჩვენ ცხოვრებას ქმნის ის ყველაფერი, რაც ჩვენს გარშემოა. არსებობს ასათვისებელი და აუთვისებელი რესურსები, ასეთად მივიჩნევ კანონზომიერებაში არსებულ ცნებას-დროს. ნებისმიერი პრაგმატული პიროვნება იტყვის, რომ დროის საზომი არის საათი და ის აბსოლუტურად მართალი იქნება. დროს ნამდვილად საათით ვზომავთ. მაგრამ, პრაქტიკული ასპექტის გარდა, აქ რაღაც უფრო ღრმა უნდა იმაღებოდეს. დრო გადის, იცვლებიან ადამიანები, გარემოებები, პრობლემები, მიზნები, მეფეები, პრეზიდენტები, რჩება მხოლოდ სახელები, წარსული. რა აერთიანებს ნუანდერტალელს და ჰომო საპიენსს? მალაიზიელსა და ქართველს, ამებსა და სპილოს, მეფობებსა და ეკონომისტს, რადიკალ ისლამისტს და მშვიდ ბუდისტს? - დრო. დრო ერთი დიდი თასია, სადაც ყველა მოვლენა, უმნიშვნელოც კი, ყველა ცოცხალი არსება იყრის თავს. თუ დროის ფენომენს რაციონალურად მივუდგებით, მაშინ დავეუფლებით უდიდეს ძალას. ყველას გვიფიქრია, რომ არ არსებობს რამ, რასაც დასასრული არ გააჩნია, სწორედ დრო არის ის რესურსი, რომელსაც მართლაც არ გააჩნია დასასრული. გვინდა თუ არა ეს, ყოველთვის ვცდილობთ, რომ დავაწიოთ ან მინიმუმ შევვარდოთ მანაც და მოვევროთ იმ სიტუაციას, დროს, რომელიც იმ კონკრეტულ ჟამს დგას. დროს ადამიანები სხვადასხვანაირად აღვიქვამთ, გარდა ამისა, დღის განმავლობაში შეიძლება რამდენჯერმე შეგვეცვალოს აზრი, ეს კი დამოკიდებულია სხვადასხვა მიზეზებსა და ფაქტორებზე როგორცაა: ფსიქოლოგიური მდგომარეობა, ჯანმრთელობასთან ასოცირებული პრობლემები, ასაკი და ა. შ. რაც უფრო გმუმატება წლები, მით უფრო სწრაფად გადის დროც და უფრო მეტადაც

შეიძლება უეცრად ამოგვეწუროს. როგორც შოპენჰაუერი ამბობდა, "საშუალო ადამიანი იმაზე ზრუნავს როგორც დრო მოკლას, ნიჭიერი კი მის გამოყენებას ესწრაფვის". სწორედ ამიტომ გვჭირდება ადამიანებს მისი მიზანდასახულად გაზომვა, დაგეგმვა და სარგებლიანად გამოყენება, რადგან ერთადერთი, რისი შიშიც შეიძლება ადამიანს პოტენციურად გააჩნდეს, შეზღუდულობა, ანუ დროის უკმარისობაა და როგორც კი ეს შანსი გვეძლევა, მისი საფუძვლიანად ათვისება უნდა შევძლოთ. თითოეული დეტალის გარეშე, ჩვენი ყოველდღიურობა სრულიად სხვანაირი იქნებოდა. ბევრ ჩვენგანს შეიძლება უბრალოდ, წარსულში უმოქმედობის ან მცდარი ნაბიჯების გამო, ხელი ჰქონდეს ჩაქნეული მომავლის



დაგეგმარებაში, ამ დროს საჭიროა, არ მივეცეთ თვითგვემას, დეპრესიას, მეღანქოლიას და სხვა გარემო ფაქტორებს, რაც ორმაგად გაგვიძაფრებს სურათს და გაგვიუფასურებს მოტივაციას. წარსულს ვერაფერს ვუშველით, მაგრამ მომავლის შეცვლა აწმყოს დამარცხებითაა შესაძლებელი, სადაც ჯერ კიდევ გვეძლევა შანსი ვიყოთ კომპეტენტურები, ადეკვატურები, მოახროვნეები და ის დრო, რაც ასათვისებელი გვაქვს ძველებურად ფუჭად არ გავხარჯოთ, რათა მინიატურულ ლუარსაბებად არ ვიქცეთ. ის გამოთქმაც გაგივით ალბათ: "თუ არ ვითარდები, ესეიგი კვდები". ამიტომ გამოვიწვიოთ ჩვენი თავი, გამოვიფხიზლდეთ, ჩავებღაუჭოთ დარჩნილ წუთებს და გავაანალიზოთ, რომ დრო ჯერ კიდევ გვაქვს! არასოდეს ვიყოთ მინიმალისტები და უამბიციოები, სწორედ ასეთი მიდგომა მიგვიყვანს იქ, სადაც ჩვენი თავი ბევრისთვის სამაგალითო, მისაბამი, მოტივაციის წყარო გახდება, ხოლო ჩვენ კმაყოფილები ვიქნებით ნაყოფიერი შედეგებით და იმით, რომ ჩვენი სწორად შეფუთული, დაგეგმილი ნაბიჯებითა და დროის კომბინირებულად გადანაწილებით შევძელით ჩვენი ყოფა მეტად მრავალფეროვანი, ტემპერამენტული და, რაც მთავარია, ხარისხიანი გახადეთ. „დრო მიფრინავს“, „ძვირფას დროს ვკარგავთ“, „დროს უკან ვერ დაიბრუნებ“... კიდევ მრავალი გამონათქვამი არსებობს, რომლებშიც ჩანს, რომ დრო ყველაზე ღირებულია, რაც კი ადამიანს აქვს, ყოველი დაგეგმილი და ორგანიზებული წუთი მოგებული საათია. დრო უფასოა, მაგრამ ძალიან ძვირი ღირს, მას ვერ დაუფლები, მაგრამ შეგიძლია გამოიყენო, მას ვერ იქონიებ, მაგრამ შეგიძლია დახარჯო, და თუ დაკარგე - მაშინ ჩათვალე, რომ საკუთარი თავი დაკარგე. ყველა ადამიანი, ვინც დროის ფასი იცის -დროის საზომია. ფრანკლინმა თქვა: „დრო ფულია“, მაგრამ ჩემი აზრით, დრო ფულზე მეტია. დაკარგული ფულის ანაზღაურება შეიძლება, მაგრამ დროს ვერ დავაბრუნებთ! ნუ იწუწუნებთ, რომ დრო არ გყოფნით, ნუ იტყვიან, რომ ოცდაოთხი საათი საკმარისი არ არის იმისთვის, რომ თქვენი მოვალეობებიც შეასრულოთ და თავისუფალი დროითაც დატკბეთ. ყოველდღიურად თქვენ ზუსტად იმდენი წამი, წუთი და საათი გაქვთ, რამდენიც ჰქონდათ მიქელანჯელოს, დოსტოევსკის, სტივ ჯობს, ილია ჭავჭავაძეს, შოთა რუსთაველსა და სხვა არაერთ გენოსს. ზოგადად, რასაც დროის ფლანგვას ვუწოდებთ, ჩვენი ნიჭის, შესაძლებლობების გამოუყენებლობაა, მათ კი შეიძლება, გამოიყენეს, დააფასეს დრო და დრომაც დააფასა ისინი. უქმად დაკარგული დროის პატრონი დამნაშავეა...!

ნატა რაზმაძე



ვაფასებთ მას. ვაჯამებთ თუ რისთვის გვაქვს განკუთვნილი, ერთადერთხელ ნაბობარი დრო და მომენტი გახარჯული. განა იყო შედეგიანი და სწორად დაგეგმილი? დრო ის პირობითი განზომილებაა, რომელსაც ადამიანები ვერც ვაჩერებთ და ვერც ვემორჩილებით. არც კი ვიცით საიდან იწყება და მაშინაც კი, როცა გვგონია, რომ დრო კიდევ გვაქვს, ის

შედეგება ახალი წიგნის პრეზენტაცია

საბიბლიოთეკო გაერთიანება აგრძელებს რუბრიკას „საჩუქარი ბიბლიოთეკას“, რომლის ფარგლებშიც შემოგთავაზებთ ბიბლიოთეკისთვის საჩუქარ წიგნებს მოკლე ანოტაციით. ამჯერად შემოგთავაზებთ ბატონ მურად მთვარელიძის მიერ საჩუქარ წიგნს „კაცი ხასიათისა - დიმიტრი ყიფიანი“

„ბიოგრაფიულ რომანში „კაცი ხასიათისა - დიმიტრი ყიფიანი“ მხატვრულად არის წარმოდგენილი გამოჩენილი ქართველი მამულიშვილის - დიმიტრი ყიფიანის ცხოვრება და მოღვაწეობა. წიგნში ცოცხლდება ყველა ის მნიშვნელოვანი ეპიზოდი, რითაც ასე ძვირფასი და ახლოვლია წმინდანად შერაცხილი დიდი მოღვაწის სახელი. რომანი წარმოადგენს დოკუმენტური პროზის ნიმუშს. ის თანაბრად დაინტერესებს ყველა თაობის მკითხველს, მათ, ვისთვისაც ძვირფასია სამშობლო და მისთვის მსხვეპლად შეწირული ადამიანები.“

2 თებერვალს, 16 საათზე, მთავარი ბიბლიოთეკის გვერდზე გვექნება წიგნის “ კაცი ხასიათისა - დიმიტრი ყიფიანი” წარდგინება ონლაინ რეჟიმში. ასევე, შეგეძლება წიგნის შექენა.

ვულოცავთ ბატონ მურად მთვარელიძეს ახალი წიგნის დაბადებას და ასევე მაღლობას ვუხდით საჩუქრისათვის!

წიგნი - ჩვენი საუკეთესო მეგობარია!

მურად მთვარელიძე

კაცი ხასიათისა - დიმიტრი ყიფიანი

- ხელოვნება -

კახა მურადაშვილი: ქანდაკება- ზე მუშაობის პროცესი ლეჩხის წერას ჰბავს...

ცოტა ხნის წინ, სურამში, მიხეილ მურვანიშვილის ბიუსტი დაიდგა, იმ ღვაწლის და დამსახურების გამოსახატავად, რაც მას სურამის და მთელი საქართველოს წინაშე მიუძღვის. მაგრამ ძალიან ცოტამ



თუ იცის და ცოტა თუ იცნობს სურამელ ნიჭიერ მოქანდაკეს, **კახა მურადაშვილს**, რომელსაც ეკუთვნის მურვანიშვილის ბიუსტი. როგორც ხელოვანი, ძალიან საინტერესო ნამუშევრებს ქმნის, მუშაობს ქვაზე და ხეზე. წუხს იმაზე, რომ სხვადასხვა მიზეზებით, მისი პროფესია, ნაკლებად მოთხოვნილია დღეს და მხოლოდ ენთუზიასტებზე მუშაობა უწევს:

- ძალიან ადრე ასაკიდან დავიწყე ძერწვა, შვიდი წლის ვყოფილვარ, მშობლებმა რომ შეამჩნიეს ჩემი ნიჭი და გადაწყვიტეს მაშინდელ პიონერთა სასახლეში მივეყვანე. იქ იყო ქანდაკების კაბინეტი, საკმაოდ ცნობილი პედაგოგი ასწავლიდა. ჩემი მშობლების დამსახურებაა, რომ



ხელი შეუწყვეს ჩემს განვითარებას, ხუთი წლის განმავლობაში, ყოველ კვირა დღეს სურამიდან თბილისში დავდიოდი, რაც არ იყო ადვილი, როგორც ფინანსური, ისე დროის თვალსაზრისით. პიონერთა სასახლეში სისტემატურად ეწეობოდა გამოფენები, წელიწადში ერთხელ, ოთხ ქვეყანას შორის ტარდებოდა შემოქმედი ბავშვების გამოფენა, საიდანაც შვიდი სიგელი მაქვს მიღებული, რაც ძალიან დიდი სტიმული იყო. მეცხრე კლასში უკვე ნიკოლაძის სახელობის კოლეჯში ჩავაბარე, ქანდაკების სპეციალობით. 92 წელში, როცა ქვეყანა ძალიან ცუდ მდგომარეობაში იყო, გადაწყვეტილება არ შემიცვლია და ისევ ხელოვნების სასარგებლოდ გავაკეთე არჩევანი-სამხატვრო აკადემიაში ჩავაბარე. საგანმანათლებლო სისტემა მთლიანად

მოიშალა, ლექციებიც არ ტარდებოდა. აღმოჩნდა, რომ პროფესიული ცოდნა ნიკოლაძეში მივიღე. აკადემიის დამთავრების შემდეგ, მცდელობა მქონდა, წავსულიყავი საზღვარგარეთ, თუმცა, მივხვდი, რომ თავის დამკვიდრება და რეალიზება ძალიან გამიჭირდებოდა.

- როგორი იყო თქვენი შემოქმედებითი ცხოვრება?
-ძალიან ნაკლები დაინტერესება იყო ჩვენი დარგის მიმართ, შესა-

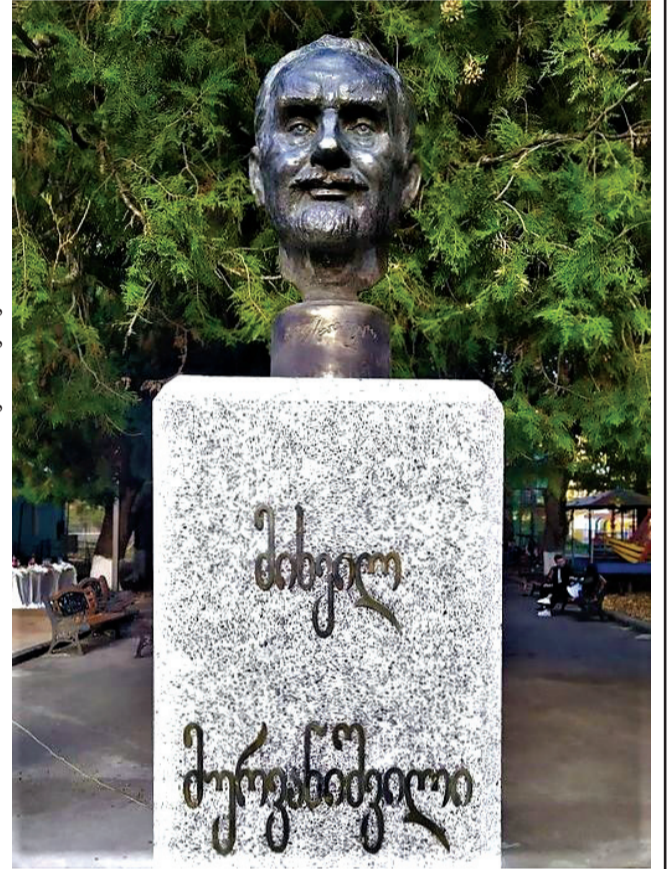
ბამისად, შემოქმედებითი პროცესიც ძალიან დუნედ მიმდინარეობდა, როგორც ხელოვანი, ვერ ვვითარდებოდი, რადგან ყველაფერი მაინც ფინანსურ დეტალებამდე მიდის. დიდი წყვეტა მაქვს ხოლმე ნამუშევრებს შორის, თუმცა, სახლში, ჩანახატების დონეზე, ყოველთვის ვმუშაობ.

- მუშაობის პროცესი, ალბათ, ძალიან საინტერესოა...
-პროცესი ძალიან საინტერესოა, ლექსის წერას ჰგავს, თუ არ გაქვს შესაბამისი განწყობა, დამოკიდებულება, ვერაფერს შექმნი-ეს ყველა ხელოვანისთვის ძალიან მნიშვნელოვანია.

- როგორც ვიცით, ეპარქიისგან გქონდათ მიწვევა...
-დიას, ხაშურ-სურამის ეპარქიასთან ვთანამშრომლობდი, როცა დატვირდათ, ქვაზე კვეთა, დამიკავშირდნენ, ვისწავლე ხეზე მუშაობაც, არ გაწერებულვარ, როგორც ხელოვანი. პროცესი არ შემინერებია და ამაში რეალიზება შევეძელი, თუმცა, ამაში მატერიალური ინტერესი არ ყოფილა და ყოველთვის ქველმოქმედების ფორმა ჰქონდა.

- როგორ ფიქრობთ, რაშია პრობლემა, რომ დაინტერესება ნაკლებია ქანდაკების მიმართ?

-ეს არის ქვეყნის ეკონომიკურ მდგომარეობაზე მიბმული. როცა მე ჩავაბარე, საბჭოთა კავშირის დროს, სისტემა აწყობილი იყო, მხატვართა კავშირის წევრობა, უკვე ნიშნავდა მატერიალურად უზრუნველყოფას. თუ გქონდა ნიჭი, ყველა გზა გახსნილი იყო, სხვა ქვეყნებისაც კი. ვინც იქამდე, რამე კავშირები შექმნა, იმან კიდევ მოახერხა რეალიზაცია და ადაპტაციაც სხვა გარემოსთან. თან ქანდაკება, საკმაოდ ძვირი სიამოვნებაა და შესაბამისად, დამკვეთების და დაინტერესებულნი ადამიანების რაოდენობა ცოტაა, რასაც ვერ ვიტყვით, სხვა განვითარებულ ქვეყნებზე. ამიტომაც, რომ ჩემი ნამუშევრების უმრავლესობა გაჩუქებულია.



- თქვენ მიხეილ მურვანიშვილის პორტრეტი საჩუქრად გადაეცით სურამს, ამის უკან პატარა ისტორიაა, როგორ მოხდა, მოგვიყვით...
-ლადო გოგოლაძემ გამაცნო მიხეილ მურვანიშვილის შვილიშვილი, ეს მოხდა ჯერ კიდევ 2014 წელს, რომელსაც სურმაზე კვლევები ქონდა და სურდა მის კულტურულ განვითარებაში შეეტანა წვლილი. მასთან კომუნიკაციის დროს, გამიჩნდა სურვილი, გამეკეთებინა პორტრეტი და მეჩუქებინა სურამისთვის, ერთგვარი ვალი იყო ჩემი მხრიდან სურამის მიმართ, ამ ადამიანის ღვაწლის მიმართ. გამომიგზავნა ფოტო, თუმცა ოთხი წლის განმავლობაში ვერაფერი გავაკეთე.

- რა მასალაა გამოყენებული?
-თიხაშია შესრულებული და ბრინჯაოთია დასრულებული. ძალიან რთული სამუშაო პროცესი იყო, რადგან შვილიშვილსაც არ ახსოვდა, როგორი იყო ფიზიკურად. 2018 წელს გამოვძიე და საკმაოდ კარგი გამოხმაურება მოჰყვა. ეს არის უკვე დასრულებული ვარიანტი, ბრინჯაოში ჩამოსხმული. თბილისში წავიღე, ამის ოსტატებიც ცოტანი არიან. არ შემიძლია, არ აღვნიშნო ჩვენი მაკორიტარი დეპუტატის, ზაალ დუგლადის დამსახურება, რომელმაც ფინანსური დახმარება გაწია. ეს ნამდვილად იყო ის საქმე, რომელიც თაობებს შეახსენებს მურვანიშვილის პიროვნებას და დამსახურებას...

მისი შემოქმედების ნახვის შემდეგ, დარწმუნდებით, რამდენად საინტერესო ხელოვანთან გვაქვს საქმე, თუმცა, დღევანდელი რეალობიდან გამომდინარე, სამწუხაროა, როცა ისეთი სკულპტორი, როგორიც ჩვენი რესპოდენტია, ბოლომდე ვერ ხარჯავს თავის შემოქმედებით რესურსს, იმედს ვიტოვებთ, რომ ბატონ კახასნაირ ხელოვან ადამიანებს მომავალში მეტი სტიმული და ასპარეზი ექნებათ.



თ. ჯავახიშვილი